

„Add nekem a szívedet, fiam, és tartsd szemed előtt utaimat!”

Példabeszédek 23:26

Kedves Gyerekek!

A mai alkalommal az ember élet legfontosabb kérdésével foglalkozunk, ami meghatározza a jelenünket és a jövőnket. **Kié a szívünk?** Milyen állapotban van? Kapcsolatban vagyunk az Úrral?

A szív a Bibliában nem a fizikailag hallható, és a vérkeringést mozgató szervet jelenti. Azt már nagyon korán tudták az emberek, hogy az ember lelki állapota és a szív között összefüggés van. Ha sokáig él valaki stresszes körülmények között, az akár okozhatja a szívének a megbetegedését is. Viszont a Biblia szerint az embernek három része van: a szellem, a lélek és a test, de a Biblia sokat beszél a szívről: ezen keresztül lehet az ember egész személyiségét, természetét, karakterét irányítani. A szív az emberi élet központja, ez határozza meg az ember állapotát. Sok emberről mondjuk azt, hogy jó szívű: ekkor arról beszélünk, hogy szívesen cselekszik jól másokkal, szívesen segít.

A Biblia szerint az emberi szív többféle lehet, de ezek közül csak azokat említeném, ami Isten szerint megfelelő állapot:

Töredelmes szív: „Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!”

Zsoltárok 51:19

Tiszta szív: „Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!”

Zsoltárok 51:12

Alázatos szív: „Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek.”

Máté

29:11

Megtört szív: „Uramnak, az Úrnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, bekötözsem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

Ézsaiás 61:1

Kedves Gyerekek! Isten tudja, hogy milyenek vagyunk, és azt is, hogy **az emberi szív akkor boldog, ha vele kapcsolatban van, és az ő útját követ.** Ezért mondja az alapígén: „Add nekem a szívedet, fiam, és tartsd szemed előtt utaimat!”

Ezen múlik az életünk, a boldogságunk, az Úrral való közösségünk, és a kapcsolataink az embertársainkkal. Egy történetet szeretnék ezzel kapcsolatban felolvasni, amit már többször hallhattatok, de jól kifejezi, hogy az Úr Jézus mit szeretne az életünkben:

Egy nap a szívsebész, azt mondta a kisfiúnak:

- Holnap reggel ki fogom nyitni a szívedet.

- Ott fogod találni Jézust - vágott közbe a fiú!

A sebész bosszankodva felnézett.

- Fel fogom vágni a szívedet - folytatta -, hogy lássam, mennyi károsodás történt.

- De amikor felnyitod a szívemet, Jézust fogod ott találni - mondta a fiú.

A sebész a szülőkre tekintett, akik csendben ültek.

- Miután látom, hogy mennyi károsodás történt, vissza fogom varrni a szívedet és a mellkasodat, és eltervezzük, mi lesz a következő lépés.

- De ott fogod találni Jézust a szívemben. A Biblia azt mondja, hogy Ő ott él! Minden zsoltár azt zengi, hogy Ő ott él. Ott fogod találni Őt az én szívemben!

A sebésznek kezdett elege lenni...

- Majd megmondom én neked, mit fogok találni a szívedben, sérült izmokat, gyenge vérrellátást, és elvékonyodott érfalakat fogok találni! És az kell eltervezniük, hogy tudlak meggyógyítani.

- Jézust is ott fogod találni, Ő ott él!

A sebész műtét után az irodájában magnószalagra vette a műtéttel kapcsolatos megjegyzéseit, gondolatait: sérült főütőér, sérült tüdőbe vezető erek, elterjedt izomsorvadás. Nincs remény a szívatültetésre, nincs remény a gyógyításra, kezelésre.

Terápia: fájdalomcsillapítók, és ágyban fekvés.

Prognózis: - itt kis szünetet tartott - egy éven belül halál.

Megállította a magnót, de még volt mit mondania.

- Miért? - kérdezte hangosan. Miért tetted ezt? Te juttattad őt ide! Te okoztad neki ezt a gyötrelmet, és Te kárhoztattad őt korai halálra! Miért?

És akkor az Úr válaszolt neki: - A fiú az Én bárányom, nem terveztem, hogy sokáig a földi nyájához tartozzon, mert, ő az én nyájamnak tagja, és az lesz örökké. Itt, az én nyájamban nem lesz fájdalom, olyan jólétben lesz része, amit te el sem tudsz képzelni. Szülei egy napon találkozni fognak vele és ők is megismerik a békességet és az én nyájam gyarapodni fog.

A sebész forró könnyeket hullajtott, de ingerültsége meg ennél is hevesebb volt.

- Te teremtetted ezt a fiút, Te teremtetted ezt a szívet! Meg fog halni hónapokon belül. Miért?

Az Úr válaszolt: - A fiú az Én bárányom, vissza fog térni az én nyájamhoz, amint elvégezte küldetését. Én nem azért küldtem az én bárányomat a nyájadba, hogy elveszítsem, hanem azért, hogy egy másik elveszett bárányt megmentsen.

A sebésznek potyogtak a könnyei...

A sebész odaült a fiú ágya szélére. A szülők vele szemben ültek.

A fiú felébredt és suttogva kérdezte:

- Kinyitottad a szívemet?

- Igen - mondta a sebész.

- És...? Mit találtál? - kérdezte a fiú.

- Megtaláltam,... megtaláltam Jézust.

Az Úr szeretné, ha példát vennénk erről a kisfiúról. Bár a fizikai szíve súlyosan beteg volt, de a szívének a legfontosabb az Úr Jézus volt, Ő volt a szívének a középpontjában.

Az ige kérése szintén így hangzik felénk: „Add nekem a szívedet, fiam, és tartsd szemed előtt utaimat!”

